

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 906

гр. София, 08.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 70 СЪСТАВ, в закрито заседание на осми януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВАЛЕРИЯ Б. ВАТЕВА**

като разглежда докладваното от **ВАЛЕРИЯ Б. ВАТЕВА** Частно гражданско дело № 20231110169972 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано след като с Определение № 958/23.11.2023, в сила /неотбелязано, но изчислено от настоящия състав/ от 06.12.2023г., постановено по гр.д. 1294/2023г. от I –ви граждански състав на Районен съд – гр. Мездра /МРС/, производството по делото е прекратено и същото е изпратено по подсъдност на СРС. В посочения акт са изложени съображения, че настоящият адрес на длъжника е в гр. София и делото подлежи на прекратяване и изпращане по подсъдност на СРС. Със същия акт съдът сам е обезсилил издадените вече по делото Заповед за незабавно изпълнение и Изпълнителен лист от същия ден.

Настоящият състав също счита, че делото не му е подсъдно.

Видно от материалите по делото същото е образувано по подадено заявление по чл. 417 ГПК въз основа на документ, конкретно **** от 29.04.2021г., предявен на 29.04.2022г. Същият е приложен по делото в оригинал. Издател е Б. И. М. с ЕГН *****, който се е задължил да заплати на / фирма/ ЕООД с ЕИК ***** сумата 1914,00 лева без протест. Има доказателства за предявяване на записа. Така от формална страна настоящият състав счита, че има редовен документ, удостоверяващ вземане на / фирма/ ЕООД с ЕИК ***** срещу сочения длъжник Б. И. М. с ЕГН *****.

От справката по НБДН се установява, че постоянният адрес на длъжника е в с. Ботуня, общ. Криводол, област Враца, а настоящият – в гр. София.

Настоящият състав не споделя тезата на предходно разгледалия искането състав на МРС, че в случая се касае за потребител. Само и единствено в този случай може да се приложи служебно нормата на чл. 411, ал. 1, изр. второ ГПК, която създава изключение от общото правило на изречение първо, че заявлението се подава до районния съд по постоянния адрес на длъжника, но изрично е посочено, че заявлението **срещу потребител** се подава до съда по настоящ адрес. Това означава, че заявленията срещу останалите лица, които не са

потребители се подават по реда на изречение първо, т.е. по постоянен адрес. Легална дефиниция за „потребител“ откриваме в § 13 на Закона за защита на потребителите /ЗЗП/. Там е посочено, че "Потребител" е всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, и всяко физическо лице, което като страна по договор по този закон действа извън рамките на своята търговска или професионална дейност. Какви отношения стоят зад издадения **** съдът не изследва при преценката дали да издаде заповед за изпълнение. При всички случаи обаче става дума за облигационни отношения между страните, като не е изключено те да са във връзка с търговска или професионална дейност. Изводът дали лицето е потребител следва да е категоричен, а не доказуем в настоящото производство. Настоящият състав счита, че издателят на Записа на заповед не може да има качеството на потребител, защото върши тази едностранна сделка съзнавайки последиците от нея и в рамките на регулацията на Търговския закон, а не под закрилата на Закона за защита на потребителите.

Ето защо, в настоящия случай длъжникът е облигационно обвързан и не попада под специалната закрила на специалния ЗЗП, и така не е потребител. Следователно подсъдността се определя по общото правило на чл. 411, ал. 1, изречение първо – по постоянния адрес, който е извън териториалната компетентност на СРС.

По изложеното следва да се повдигне препирня по подсъдност. Съгласно чл. 122, изр. второ ГПК поради това, че СРС и РС – Мездра принадлежат към районите на различни съдилища, спорът следва да се повдигне пред горестоящия на настоящия съд – Софийски градски съд.

Воден от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОВДИГА препирня за подсъдност пред Софийския градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____